

[Statsministeren.]

ægte, naar han dog for 5 Aar siden paa-skønnede, at vi dengang just havde fremsat tilsvarende Linier i den Betænkning, som han sigtede til.

Med Hensyn til de Anklager, der lyder over for os, der forsøger at fjerne Landstinget, er der jo ingen, der i og for sig er i Tvivl om Alvoren deri og heller ikke om Formaålet med Kampen for at bevare Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var saa venlig i Dag at udvikle dette nærmere og gav sin Mening Udtryk ved at sige: de, der bærer Landets Byrder, skal ogsaa bestemme, hvem der skal betale — eller noget i den Retning. Ja, jeg vil jo mene, at de, der bærer Landets Byrder, er først og fremmest de Vælgere, der har skabt det nuværende Flertal i Folketinget. Det er virkelig ikke det Mindretal, der er repræsenteret af Landstingets Flertal. Og jeg tør dog vel hævde den Opfattelse, at Arbejderne er dem, der yder den største og betydningsfuldste Indsats i alt Samfundsliv. Der kommer ingen Værdi uden ved Arbejde. Med nok saa megen Jura eller anden videnskabelig Uddannelse kommer der alligevel ingen Værdier, hvis man ikke har Arbejderne med Skovlen og Spaden og Maskinarbejderne og alle de andre; og denne Befolkning, der bærer de store Byrder, der udfører det værdiskabende Arbejde, ikke alene til Fordel for sig selv, men ogsaa til Fordel for den Overklasse, der er repræsenteret i Landstingets Flertal, denne Befolkning har Krav paa andet og mere end den Afvisning, som det ærede Medlem Hr. Pürschel i Dag mente at kunne levere. Det er denne Del af Befolkningen, der fortrinsvis maa bære ikke alene Arbejdets Byrde, men ogsaa Arbejdets Risiko. Det er ikke nogle Tusind Kroner, der staar paa Spil for Arbejderne, men det er Liv og Lemmer, det er Familiens Liv, det er Hjemmet, det er Børnenes Velfærd. Arbejdsulykker er en ganske anselig Risiko og Byrde for den arbejdende Befolkning. Invaliditet, Ulykkestilfælde, de forældreløse Børn, en Række Erhvervs sygdomme turde det ikke være Byrder, som vejer op mod de Fedteskillinger, andre er i Stand til at betale? Efter at vi har hørt denne Tale i Dag til Forsvar for det bestaaende Tokammer-System, kan heller ingen være i Tvivl om, hvad det er, der ligger inderst inde i Kampen for Bevarelsen af det System og den Mindretalsret, Landstinget hidtil har kunnet gøre gældende. Men her i Folketinget er der altsaa et Flertal og endog et ganske anseligt Flertal for Nedlæggelsen, og saa faar vi se det sidste store Opbud i

Landstinget. Vi kan med forholdsvis Sindsro afvente Valgene og Omdannelsen, og naar Landstingets Flertal — det erkender jeg — bliver i Overensstemmelse med Folketingets, kan der godt arbejdes videre paa den Maade; hvis man maatte foretrække den Tilstand, er det en Mulighed, indtil Forholdene gør det naturligt at skride til Landstingets Ophævelse og eventuelt anden Ændring i Forfatningen. Vi har imidlertid ønsket at prøve, om der er Vilje til den Udvikling, som Tiden naturligt kræver, til den Fornyelse, som Begivenhederne nu gennem henimod 20 Aar har vist os er rimelig, den Omdannelse, der vil foregaa ved Ophævelsen af det nuværende Landsting uden større Strid og Vanskelighed, saaledes som Forslaget tager Sigte paa det. Hvis dette Tilbud afvises af Landstingets Flertal og dem, der her i Salen er enige med det, har de dermed ingenlunde slaaet Haabet ned hos os. Der er ikke saa længe til næste Korsvej; saa mødes vi igen.

Alsing Andersen: Det ejendommelige ved denne Debat om Forandring i vor Grundlov er, at en Række Talere uden for Regeringspartierne har taget Ordet ud fra en positiv Indstilling til Problemet. Det gælder det ærede Medlem Hr. Thomsen og det ærede Medlem Hr. Gregersen og forskellige konservative Talere, som har erkendt, at her er et Problem, der var værd at diskutere; man har forstaaet, at Arbejdsvilkaarene, som de er i Øjeblikket, ikke svarer til det, som er ønskeligt, og det er betegnende, at det eneste Parti — idet jeg ser bort fra det ærede Medlem Hr. Holstein —, som virkelig gør sig nogen Umage for at forsvare den nuværende Tilstand, er Venstre. Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, er jo bekendt viden om for at være en overordentlig behændig Mand, men jeg tror, at det ærede Medlem i Gaar overvurderede sine akrobatiske Færdigheder. Det ærede Medlem søgte i Gaar at staa paa Hovedet her paa denne Talerstol — i politisk Forstand selvfølgelig —, men selv i denne Forstand mislykkes Eksperimentet. Hvorledes saa nemlig det ærede Medlem Hr. Krag paa Problemet Landstinget? Han saa saaledes paa det, at det eneste Problem, der i Virkeligheden var, var dette, at det gjaldt om at faa et andet Flertal og selvfølgelig helst et Venstre-flertal her i Folketinget, saa var ethvert Forfatningsproblem i Danmark løst. Saa enkelt og ligetil ser Venstre paa det. Det rører ikke det ærede Medlem Hr. Krag som Ordfører for det demokratiske Venstreparti, at Venstre og de Konservative i